

SEKSUALPOLITIK

ORGAN FOR BØSSERNES BEFRIELSESFRONT
OG SEX-POL -- LØSSALGSPRIS: KR 2

COLOSSEUM
Nørrebro Runddel - Linie 5-7-16-18
TA 505 fra 15 - Jagtvej 65
OBS! KUN KL. 19.00

METROPOL
Fors. sønd. incl.: 15 15 10 (kl. 12-6)
OBS! KL. 2-3.45-5.30
7.15-9 og 10.30
11. UGE!
BORDELLET
»Porno med HUMØR OG POESI«
ENGLISH SUBTITLES!

SEX i København
Sex og erotik har aldrig været behandlet mere åbent end i denne film!

VESTERBY
Vestergade 29
Kun kl. 2 - 3.50 og 5.40 - F. 16
OBS! Only place in the world you can see the original version!

WHY?
sex documentary
the boar girl -
Lesbians - sexual intercourse
ENGLISH SUBTITLES

NYGADE
Kl. 12.30-2-3.30-5-6.30-8-9.30
SEX en film

HØGNE ENGLE ER FARLIGE
CINDY OG DONNA

PIRATBORGEN
Sæsonens Storslåede Soroverfilm
SVÆRDENE KLIRREDE
KUGLERNE SVIRREDE
PUBLIKUM DIRREDE
USA HVER UGE PÅ SEX-BORLEN!
OBS! KUN KL. 21.00

Hawai-Bio
terbrogade 75
step 12-24
en sexfilm
kun kr. 2-5-7-8

HETEROSEKUEL? HOMOSEKUEL? BISEKUEL?

2. ÅRG. NR. 5

SIDE 2

Nr 5 - 2 årgang. INDHOLD:

- side 3: Heteroseksuel? Homoseksuel? Biseksuel? af Ole kongsdal, artikel.
side 4: Bøsse eller ikke bøsse? af Rudolf, artikel.
side 5: Introduktion til en anmeldelse af Vindrosen samt en anmeldelse af Vindrosen nr. 3 og 4 - 72, af Jakob Munck, artikel.
side 7: Den store seksuelle forvirring? af professor dr.phil. Vagn Albeck Børge, kronik lånt fra Frederiksborg Amts avis.
side 9: Aftenskolekursus i marxisme, af jakob Munck, artikel.
side10: Gruppesolidaritet på andre bekostning, af Peter Schmidt, artikel.
side11: TILLÆG: Anden del af foredraget fra RADIO FRIT BERLIN om de Homofile og samfundet, af Martin Dannecker og Reimut Reiche.
side14: International Journalistgruppe - 73, af Peter Schmidt, artikel.
side15: Fra pædofiliens overdrev, fortællespalteartikel.
side16: Gambia et nyt feriested, af Claus Arrestrup, artikel.
side17: Livets teater, af Henning Knudsen, artikel.
side18: Der kom et brev, skrevet af A. Mortensen, et dyk ned i brevbunken.
side19: Danske arbejderkollektiver og russisk socialisme anno 3737, af Peter Schmidt, artikel.
side20: Almindelig Struktur for politisk arbejdende grupper, af Lennart Bjarking, artikel.

oooooooo00000oooooooo00000oooooooo00000oooooooo

Ansvarlig efter presseloven: Benny Hammerbak.

Næste nummer af Seksualpolitik ventes på gaden omkring 20 februar...

Artikler, meddelelser, referater, annoncer, tegninger etc. tilsendes Benny (Amagerbrogade 134,3 2300 Kbhvn. S, tlf:(01)581322)

NAVNESKIFTE!

Af etiske og distributionsmæssige årsager skifter det Fælles Kampskrift for Bøssernes Befrielsesfront og Sex-Pol fra og med dette nummer navn til Seksualpolitik, idet vi samtidig håber at have forøget vor læserskare, samt gjort vor forsyningskanal til bladet en smule bredere.

Red

oooooooo00000oooooooo00000oooooooo00000oooooooo

HETEROSEKSUEL? HOMOSEKSUEL? BISEKSUEL?

Jeg drømte at jeg forelskede mig i en skuespillerinde, af type som Jeanne Moreau. Hun blev min elskerinde. Vi blev gift, og ved brylluppet var der mange journalister og fotografer, hvilket var enormt irriterende. Der blev holdt reception i det hus hvor vi skulle bo (hendes hus); det var et stort hus i moderne stil, væggene var beklædt med lys marmor, i nicher rundt omkring stod kunstværker, og gennemsigtige døre af tykt spejlglas førte én fra det ene rum til det andet - et rigtigt glashus med officielt præg.

Til festen traf jeg en ung skøn fyr der boede i huset, viste det sig - min køns søn? Eller blot en ven? Da jeg orienterede mig i huset fandt jeg afsides i tagetagen et stort rum, udstyret på arabisk vis med tapper på væggene, lave hynder dækket med skind, store planter i pletter - og udenfor på taget en stor taghave med en bæk og palmer. Jeg blev meget forelsket i fyren og han i mig, og vi knaldede skønt i det arabiske rum. Han blev min elsker.

Jeg vil ikke gå ind på en nærmere tydning af denne meget fascinerende drøm som jeg straks om morgenen skrev ned så detaljeret som muligt. Derimod vil jeg bruge den til nogle funderinger over biseksualitetens udfoldelsesmuligheder i vort nuværende samfund.

Jeg mener ikke at der er nogen grund til at bestride Freuds teori om at vi er fundamentalt biseksuelle - eller polyseksuelle om man vil, og at vores "normale" udvikling til heteroseksuelle i den vesterlandske kultur skyldes de påvirkninger vi fra forskellig side bliver udsat for gennem opvæksten: Så at sige en indsnævring af vores seksuelle horisont.

Denne indsnævring af vores seksuallivs manifestationer er en effektiv opdragelse til det mandschauvinistiske samfunds kønsroller, som det helst ses fra magthavernes side at vi spiller så godt som muligt - hvilket man kan overbevise sig om ved at se på reklamer for vaske-

maskiner, biler, tandpasta og tøj. Disse kønsroller og den såkaldte moral sørger for at vores virkelige behov for følelsesmæssig kontakt bliver holdt i skak, så de huller der herved kommer i vores følelsesliv kan udfyldes med smarte bukser og lækkert indbo; fremmedgørende arbejde sørger for at holde energien og dermed oprørsstrangen nede på et passende lavt plan. Man bliver helt opslugt af arbejde, familie, søvn (og dem uden familie af frustration over direkte ensomhed). Vi bliver angst for virkelig frie kontakter.

Min drøm kunne for en overfladisk betragtning tage sig ud som drømmen om det biseksuelle paradys. Men læg mærke til at det officielle ægteskabsforhold har et udadvendt præg: Det foregår i stueetagen under journalisters opmærksomhed - det er dagens klare liv. Forholdet til fyren derimod (den forbudte del af den biseksuelle helhed) foregår i skjulte tagværelser, ganske vist behageligere, mere vellystfyldte, men skjulte.

Senere har jeg ganske vist prøvet at gøre denne skjulte del af mig selv synlig for andre ved at være offentlig bøsse. Men herved har jeg så været nøsten pisket til at skære en del af mit forhold til piger bort, simpelthen for ikke at blive for frustreret. Det kunne fortolkes som en mangel på personlig styrke, men kan ligesåvel og snarere skyldes det faktum at de snævre og stive kønsroller vi er opdraget i og daglig indoktrineres med har gjort os fuldstændig uegnede til at opføre os biseksuelt. Vi tvinges af det kapitalistiske mandssamfund til at vælge: Enten heteroseksuel eller homoseksuel, hvor homoseksuel = unormal, udskud. Måske fordi en manifesteret biseksualitet ifølge sagens natur ikke kan realiseres som et parforhold? Med hjælp fra en solidarisk baggrundsgruppe kan det måske allerede nu lykkes for nogle enkelte privilegerede individer at manifestere sig nogenlunde tilfredsstill-

lende på hele den seksuelle skala. Men det kræver et højt bevidsthedsniveau samt at man enten er "droppet ud" af systemet eller har et skabende arbejde der ikke suger for meget energi ud af én. Og endda vil det kræve så meget energi af hver især at det er spørgsmålet om det er umagen værd.

For de flestes vedkommende tror jeg, at et vellykket fuldstændigt bi- (poly) - seksuelt følelsesliv stadig er og bliver en utopi. Kønsroller, arbejde, familie og bevidsthedsindustri skal nok sørge for at føre os så smerte og glædesfrit som muligt fra vugge til grav. Jeg kan ikke forestille mig at det skulle være i kapitalens interesse at disse frustrationer bringes til opmærksomhed. Måske kan der tolereres små overfladiske ændringer i familiemønstret, men om en virkelig seksuel-følelsesmæssig frigørelse kan der næppe blive tale.

Derfor mener jeg osse, at vi som bevidste bøsser og som bevidste biseksuelle har en overvældende interesse i at samarbejde med de revolutionære kræfter i samfundet, for kun gennem en økonomisk revolution bliver vi i stand til at realisere os fuldtud som mennesker på følelsernes område. Og vores brødre og søstre i de øvrige revolutionære grupper har noget at lære af os: Nemlig at de selv er seksuelt og følelsesmæssigt undertrykt, at de endelig ikke må glemme den seksuelle revolution af bare iver for at opbygge det socialistiske samfund. Vores specifikke rolle i revolutionen er at være de "normales" dårlige samvittighed.

Et socialistisk samfund kan ikke være socialistisk uden en seksuel-følelsesmæssig frigørelse, og den seksuelle revolution er ikke en automatisk følge af den økonomiske revolution. Vi må arbejde bevidst henimod dem begge samtidig.

Ole Kongsdal

BØSSE ELLER IKKE BØSSE ?

Begrebet "bøsse" er efterhånden blevet lidt svært at definere. En del mennesker der mener at have specielle interesser angående motivation for seksuelle og kønsmæssige områder, ville måske kunne forstå det sådan at de kan eller bør opfatte sig selv som "bøsser", men der er meget der tyder på at dette begreb ikke blot behøver begrænse sig til motiveringsforhold der alene angår homo- og bifile personer/grupper. Der er jo til eksempel intet der forhindrer heterofile og heteroseksuelle i at benytte sig af betegnelsen "bøsse", og derfor behøvede man ikke nødvendigvis og definitivt at forstå det sådan, at enhver der kalder sig "bøsse" opfatter sig som homo- eller biseksuel.

For flere menneskers vedkommende varierer det sikkert også meget fra tid til anden (og fra situation til situation) med hvilken slags følelsesmæssige be-

tydningsforhold de evt. ville tillægge deres tilkendegivelser og medvirken, og jeg synes efterhånden at have erfaret, at benævnelsen "bøsse" kan have en mangeartet betydning. Og så med hensyn til hvad der individuelt forstås eller regnes med, fra opfattelse til opfattelse, fra person til person. Der eksisterer sikkert også mange krydsninger og dobbeltforholds tilfælde, sådan at det for mange kan blive svært at tage stilling til uden en mere klar og utvetydig definition af hvad "bøsse" egentlig er for noget. Personlig kan undertegnede udmærket opfatte sig selv som "bøsse" hvor og når som helst, og jeg tror at de færreste behøver at have hæmminger af nogen slags eller betænkeligheder ved at forstå eller give udtryk for en indstilling af den art. Men enhver kan jo osse have så mange andre interesser...

Rubert.

Jakob Munck: Introduktion til en anmeldelse af Vindrosen nr. 3 og 4.

Jeg har fundet ud af at det er svært at anmelde. Jeg ved simpelthen ikke hvor-
dan jeg skal gribe tingene an. Skal jeg
søge at referere loyalt hvad der står,
eller skal jeg komme med min private po-
litiske mening? Selvfølgelig må det bli-
ve noget med en mellemtung, men hvordan
skal de to ting da kombineres med hinan-
den??

Kort sagt finder jeg det problematisk at
anmelde disse tidsskrifter, ligesom jeg
fandt det svært at anmelde Situationist-
bogen i sidste nummer. Jeg føler mig
derfor forpligtet til at understrege
den banale sandhed, at disse anmeldel-
ser først og fremmest siger noget om
MIG (dvs. mit personlige forhold til de
foreliggende tekster), men derfor ikke
nødvendigvis behøver at sige noget om
hvordan andre læsere vil opfatte dem.
Sandsynligheden er i hvert tilfælde stor,

for at folk som ideologisk og bevidst-
hedsmæssigt står langt fra mig, vil
opleve dem på en væsensforskellig måde,
mens folk der står nærmere mig
også vil opleve dem på nogenlunde den
samme måde som jeg.

Læseren af disse anmeldelser burde
derfor, for at kunne vurdere anmeldel-
serne, have et vist kendskab til mig
som skriver dem. Men hvordan skulle
det kunne lade sig gøre at alle læser-
ne kendte mig personligt når Sex-pol
Bladet bliver udgivet i 600 eksempla-
rer? Det er umuligt. Men hvis du al-
ligevel er interesseret i baggrunden
for at jeg skriver det ene eller an-
det i disse anmeldelser, eller hvis
du vil høre noget mere om bøgerne end
der står i anmeldelsen, er du velkom-
men til at ringe til mig på tlf 713950.

En anmeldelse af:

VINDROSEN nr. 3 og 4, som handler om KÆRLIGHEDEN I SENKAPITALISMEN, pr stk 18kr.

Vindrosen nr. 3, som udkom for snart et
halvt år siden, er skrevet af et kollek-
tiv bestående af bl.a. Hans-Jørgen Niel-
sen, Signe Arnfred og Erik Thygesen. Em-
net er den omstridte relation mellem
seksualitet, kærlighed og kønsroller, og
det kapitalistiske samfund. Åbenbart har
der ikke været plads nok i dette nummer,
for ca. halvdelen af det næste nummer
(nr. 4) består også af artikler om Sex-
ual-politik. Alt i alt er det altså
halvandet nummer af Vindrosen, som den-
ne anmeldelse drejer sig om.

Så vidt jeg erindrer var Vindrosen oprin-
delig et litterært tidsskrift, og skønt
det i de sidste par år er blevet stadig
mere politisk og "venstreorienteret"
skinner fortiden tydeligt igennem. Den
lidt for "smarte" måde denne artikelsam-
ling er lavet på, viser redaktørernes am-
bitioner om nok at beskæftige sig med
saglige og virkelighedsnære politiske
emner, men dog ikke mere sagligt end at
budskabet skal have lov til at blive
garneret i en gang fed æstetisk skysovs.

Ingen af artiklerne begynder med en
indledning, hvor man kort kan orien-
tere sig om hvad artiklen handler om.
Man er således ude af stand til at ud-
vælge de artikler som man finder rele-
vante og nøjes med at læse dem. Resul-
tatet for mit vedkommende har været at
jeg har måtte læse et par forfærdelige
artikler hvis eneste indhold var for-
fatterens fortvivlede forsøg på at op-
nå udløsning gennem verbal onani for
åbent tæppe. Fx. forstår jeg ikke
hvilken interesse læserne kan have i
at der bliver spildt papir og tryksvær-
te på et fjols som Per Aage Brandt og
hans ordgymnastiske øvelser. (Eller "a-
nalyser", som han nok selv vil kalde
det). Om denne mand har noget fornuf-
tigt at fortælle læserne, vil jeg
stille mig meget tvivlende overfor,
men ihvertfald er en ting sikker: Hvis
han har det, er han aldeles ude af
stand til at formidle det ad til no-
gensomhelst. Hans artikel: Tekstens
køn, subjektets passion (som desvær-

re i sin stil ikke er afgørende forskellig fra visse andre tekster i disse to (Vindrosenumre), er for mig umulig at få mening ud af, og hermed mener jeg ikke blot en FORNUFTIG mening. Desværre kan jeg ikke engang finde en UFORNUFTIG mening. Der er simpelthen slet ingen mening. Trods alt vil jeg nok tro at man, hvis man var interesseret, ville kunne komme til en forståelse af denne artikel. Men så var det ikke gennem en analyse af teksten og dens indhold, men kun gennem en personlighedsanalyse af forfatteren, og dennes baggrund for ikke at vælge sig en beskæftigelse som passer bedre for hans evner.

Iøvrigt synes jeg, at når jeg ser bort fra redaktørernes vellykkede forsøg på at gøre artiklernes overskrifter en smule mere "smarte" end oplysende og tekstene lidt mere snørklede end saglige, at begge numrene indeholder flere gode artikler.

Nummer 3 starter med et interview med nogle mandlige "rødsokker", nogle enlige fædre med børn, og nogle bøsser som bor i kollektiv med hinanden. Gode interviews, bortset fra at jeg mener at det skader de homoseksuelles sag mere end det gavner den, når de som får lejlighed til at tale til offentligheden, holder deres identitet anonym. Netop her ved bekræfter de jo fordømmen om at det er være skamfuldt at være homoseksuel, og arbejder således stik imod deres egne interesser.

Bagefter er der en skidegod historie om "Alexandre og Wilhelm", hvor man følger dem begge lige fra de var små, til de møder hinanden; og et stykke tid af deres forhold. Wilhelm hører til den "erektivt overpotente" type, for hvem det gælder om at nedlægge så mange kvinder som muligt, for herigennem at kompensere for sin egen manglende evne til at få orgastisk udløsning i samlejet. Alexandra er undertrykt og har masochistiske fantasier, som svarer til hendes påtvungne kønsrolle. Historien beskriver deres sexliv, sådan som de hver for sig oplever det, og hvad der sker da Alexandra begynder at blive rødstrømpe og mere bevidst om hvordan deres sexliv er en nøje afspejling af de samfundsmæssige

ge kønsroller og neurotiske samværd-former.

Foruden en film anmeldelse og nogle digte, byder første nummer på en analyse af den samfundsmæssige baggrund for kvindebevægelsen. Jeg gætter mig til at den er skrevet af Signe Arnfred (kultursociolog) skønt det ikke står nogle steder. I hvert fald er den god, og griber på marxistisk vis fat om de økonomiske faktorer som i senkapitalismen har haft indvirkning på kernefamiliens tendens mod opløsning, og dermed for kvindernes selvstændiggørelse og bevidsthedsfornyelse. Artiklen bygger i høj grad på Juliet Mitchells bog: Kvindens befrielse. Juliet Mitchell opfatter kvindens rolle som bestemt af hendes samfundsmæssige udfyldelse af 4 forskellige funktioner: Produktion, reproduktion, socialisering og seksualitet. På hver af disse 4 planer er der modstrid mellem kvindens egentlige interesse i frigørelse, og hendes samfundsbestemte rolle. De 4 funktioner indvirker på hinanden, og hendes frigørelse er derfor afhængig af de forandringer der sker i hver enkelt af dem. Måske kan man sige, at den såkaldte kønsspecifikke undertrykkelse for kvindernes vedkommende stærkest giver sig udslag ved den seksuelle funktion (kvindens rolle som seksualobjekt), men til gengæld virker den samfundsmæssige udvikling (produktivkræfternes udvikling) mere direkte ind på fx. hendes rolle i produktionen. Således kan man ikke forstå hendes seksuelle rolle, medmindre man forstår hendes rolle i produktionen, hvilket iøvrigt er en forestilling som en del mindre bevidste sex-polister og feminister har dyrket.

I det andet Vindrosenummer om kærligheden i senkapitalismen, er der oversat en novelle af den store russiske revolutionære kvindeteoretiker Alexandra Kollontaj. Novellen handler om kvinden i Rusland før revolutionen, og giver, især hvis man kombinerer den med læsning om hvilke forandringer der skete med kvindens stilling under og efter revolutionen (se note 1), et indtryk af hvilke muligheder kvindebevæg-

elsen har i et socialistisk samfund.

Sluttelig har Morten Ting skrevet en artikel om "køn, klasse og produktionsmåde", hvor han søger at finde frem til den historiske årsag til kvindens undertrykkelse. Han gennemgår nogle af de vigtigste teoretikere om dette emne (Engels, Morgan) og konkluderer at kvindens undertrykkelse har sin årsag i den historiske samfundsmæssige arbejdsdeling mellem mænd og kvinder. Kvinderne dyrkede jorden og mændene var krigere og jægere, hvilket havde sin årsag i kvindens hyppige graviditeter og mandens større fysiske styrke.

Konklusionen af min anmeldelse af disse

to hefter må være, at de er gode at læse, hvis man i forvejen er teoretisk orienteret om spørgsmål vedrørende køns- og klassekamp. Men er du ikke det, vil jeg anbefale dig at starte med noget lidt mindre kompliceret litteratur end dette.

note 1) Angående kvindens rolle efter den russiske revolution, se fx. det norske tidsskrift KONTRAST nr. 3, 70 om seksualitet og politik.

Jakob Munck.

I de næste numre af bladet kan forventes anmeldelser af Socialistisk Kvindegruppes Skolingsprogram og af Wilhelm Reich' "Ungdommens Seksuelle Kamp".

KRONIK

Frederiksborg Amts Avis — 9. DEC. 1972

Den store seksuelle forvirring?

Af professor, dr. phil. Vagn Albeck Børge

Med udgangspunkt i den amerikanske forfatter Vance Packards bog »The sexual wilderness» skriver kronikøren om, hvordan en hæmningsløs sexdyrkelse føres frem af indflydelsesrige kredse, selv om udskøjende og seksuelt afsporede mennesker, som fornægter al moral, kun udgør en ganske lille part.

Den seksuelle frihed var en sund reaktion mod puritansk hykleri. Men frihed kan også misbruges, og den store seksuelle forvirring har holdt sit indtog, siger Vance Packard, en amerikansk forfatter og docent, i sin meget omtalte bog »The sexual wilderness». Menneskene synes virkelig i dag helt at have glemt, hvad Carsten Hauch så smukt skriver:

Vi sendtes hid til arbejde og ej til lyst og leg.

Packard påviser, at der i dag hersker den opfattelse: Livet skal kun være lyst. Der hersker utrolige udskjelser og desværre også en negativ ændring i kønnenes forhold til hinanden og til hele seksuallivet. Ændringen har vel sit gode, men mest sit onde. Den spejler sig i tidens litteratur, teater, film, kunst som i klæ-

dedragt, mode, frisurer: Det lange hår, som kan være klædeligt, men ofte er hæsligt, stinkende-uvasket hos drengene. Damernes korte kjoler, bukser og hot pants kan være pikant charmerende. Men navnlig på ældre virker de malplacerede.

Hvornår begyndte alt dette gode som onde, spørger Packard med stadig hensyntagen til USA? God's own country?

Hans svar er det samme, som Schyberg giver i bogen om amerikansk litteratur, kapitlet om O'Neill. Efter Freuds forelæsninger i Staterne river flere og flere amerikanere sig løs fra puritanismens alt for ofte hykleriske proklamation af en smuk renhed, de slet ikke kan holde. En religiøs lære, de påstår at leve efter...

O'Neill bliver i Amerika — som Strindbergs og Freuds elev — amerikansk teaters store, moderne psykoanalytiske digter og forkynder af den seksuelle frigørelse.

Samtidigt viser han i »Sælsomt Mellemspil», hvor stor den seksuelle forvirring i de puritanske kredse er, og hvilke ulykker den gamle skinmoral skaber.

Men O'Neills eget triste liv i sygdom og last med de lange bordelophold, som O'Neills hustru fortæller, at det neurotiske geni kastede sig ud i og aldrig frigjorde sig fra under sin personlige lange dagrejse gennem natten. Dette var jo også seksuel forvirring og udtryk for, at der har hersket afsporing i O'Neill selv — som i de allerfleste moderne mennesker i civilisationens såkaldte bedste af alle verdener.

Kinsey har også bidraget til den seksuelle frigørelse og forvirring. Han viser i sine undersøgelser, hvorledes mennesker i virkeligheden lever, når hykleriets masker falder. En efter en, og man ikke blot behøver at angive navn og adresse, så man offentligt stempleres som »lastefuld» og »syndig» eller »svinsk» — hvad vi alle mer eller mindre er. Fristelserne i denne verden er jo — som Hjalmar Engstrand siger i Ibsens »Gengangere» — mangfoldige. Eller som Carl Candrup udtrykker det igennem dr. Karl Vitus' mund i »Munken går i Eng»: »Det er jo, i grunden

så trist — men alt, hvad der er dejligt her i verden er enten usundt, strafbart eller for dyrt...

Skyggesiderne i den seksuelle frigørelse er også en ofte misforstået opfordring til last, som ikke er ment som sådan, men opfattes sådan, som når f. eks. den tredje amerikanske sexprofet, gynækologen Masters og hans Virginia i film opfordrer millioner af amerikanerne til at onanere, coitere, more sig — og leve løs for at befri sig for komplekser!

Vi har en lignende profet i dagens Stockholm: Ullerstam, som har skrevet bogen om de seksuelle minoriteter. Ullerstam må være aldrig så videnskabelig, han være vil. Alt det, der står her, er måske mere eller mindre sørgelig, dagligdags kost for psykiater. Men Ullerstams »humane opfordringer» til at tolerere alle former for sex for at undgå komplekser, neuroser og hemninger, virker på mig helt forkert. Når Ullerstam f. eks. »vil vise forståelse» for menneskers seksuelle omgang med lig — eller forældrenes legen sex under dynen med egne småbørn, dette er i mine øjne kriminelt.

Når Ullerstam mener, at man må billige alt, må man logisk set også tolerere mord — og give mordere mulighe-

der for at slå ihjel, for at de ikke skal få komplekser ved at lade være med at dræbe!

Ullerstam har skrevet den allerbedste lærebog i søgte seksuel forvirring af usmageligste art. Bogen er et sikkert videnskabeligt rigtigt og klogt udtryk for, hvordan og hvorledes og med hvilke tanker de seksuelle minoriteter lever og segner på møddingen, når de, som helten i filmen »Stille dage i Clichy« sæder deres egen affejning.

Jeg siger: Føj for pokker. Et er, at Miller skriver herom. Et andet er, at vi ser ham gøre det. Et tredje er, at vi skal acceptere sligt. Et fjerde er, at Miller i modsætning til Rifbjerg ejer tanker og substans, om de så aldrig så meget er af animalsk karakter.

Packards store bog om den seksuelle forvirring bygger på et vældigt, praktisk funderet materiale og en endnu større litteratur om både den positive og negative side af den seksuelle frigørelse. I Danmark har vi jo flyttet sexshops ind på selve Strøget og ødelagt gadens atmosfære og ry. Da jeg var hjemme sidst, så jeg en sød, lille pige stå med åben mund og stirre på et helt soldatergeled af massergestave i vinduet. Er det godt?

Er det godt, at disse butikker forvandler vort Strøg til et kvarter, der ser ud, som om den ene københavnerbordel lå her ved siden af den anden? I guder — det er ikke godt!

Er det godt, at vi lever i en tid, hvor man ofte ikke mere kan se, hvem der er mand, og hvem der er kvinde, hvem der er dreng, og hvem der er pige? Nej, det er ikke godt. Næsten komisk...

Er det godt, at en mængde unge mænd i dag af angst for ikke at være »rigtige mænd«, der kan skænke deres piger orgasme — som Packard siger — af lutter bekvemmelighed bliver homoseksuelle?

Så er de da sikre på selv at blive seksuelt tilfredsstillet og undgå alle blamager? De bliver ikke hånet. De bliver ikke kaldt skvat eller slapsvans af piger, hvad svæklingene er bange for. De slipper for angsten for at få børn. Længe leve den seksuelle forvirring og menneskers forhold til hele Brehms dyrebestand!

Nej, det er ikke blot ikke godt. Det er degeneration.

Men, det er så sandelig heller ikke godt, når Danmarks såkaldte store digter Klaus Rifbjerg i sin meget dårlige nye bog »Brevet til Gerda« uhindret får lov — på tryk — at stemple Per Hækkerup som »røvpuler« og skrive, at kun ved at tænke på Hækkerups røv kan helten (det skvat, der ve' skrev til Gerda) blive seksuelt ophidset! (Se originaludgaven S. 34-35 og S. 20-21).

Her er et kort, helt aktuelt eksempel på Rifbjergs subjektive triste seksuelle forvirring, der efterhånden overtræffer hans talent. Ja, gør at kritikken må synes, at han alligevel er blevet dummere, helt senil, — for tidligt gammel og umoderne! For pubertetssex er umoderne. Faustbogen »RR« indrømmer jeg ikke at have læst endnu. Forhåbentlig er her en anden og bedre Klaus Rifbjerg end i »Brevet til Gerda«. Man tør snart ikke håbe længere.

Packards bog om den seksuelle forvirring siger, at vi lever i en revolutionsår tid, der bryder med alle traditioner. Man kan, synes jeg, også sige, bryder med al takt og tone, med alle hensyn og al sund sans.

Vi viser vel teknisk dygtighed til at suse af sted i raketter og rejse til Månen og lave brandbomber, Vietnamkrig, Israelskrig og meget andet. Men med vort indre sjælelige liv og vor moral står det mer end sløjt til. Som besatte styrter vi os ind i narkotika, cigaretrykning, drikkeri og sex — med og uden apparater.

Kort og godt: Vi søger ikke længere efter sandhed, skønhed og erotisk kærlighed, men efter sekspirring. Erotikken, Eros går i glemmebogen. Moral er blevet et uartig ord i mange kredse. Packard fortæller, at man i Amerika giver Frankrig skylden for tidens tiltagende usædelighed.

Man glæder sig ved »french kissing« — »French letters« og siger i dag, at endnu værre end i Frankrig er det i Danmark!

Og dog er sandheden, at amerikanerne i rent slibrig henseender er meget værre end nogen anden.

Man ser det i ukunstneriske animalske pornofilm, der ikke må vises i Staterne, men af Staterne produceres for det »fordærvede Europa«.

Men hvordan er det nu i virkelighedens liv? Packard viser gennem stikprøver, at det er meget bedre end filmene giver indtryk af, meget bedre end rygterne siger.

På samme måde som de farlige oprørske studenter kun udger en ganske lille kreds, er de virkelig farlige, hensynsløst udskejende seksuelt afsporende mennesker — der i realiteten og ikke bare med munden, fornægter al moral — en ganske lille kreds.

Kun 15 pct. af de spurgte kvinder indrømmede, at de livet igennem mente at kunne blive lykkelige ved i længden bare at leve løs i vilde ægteskaber og tilfældige forhold.

Packards bog er i så henseende en trøst.

Det viser sig, at der hersker større længsel efter ordnede forhold end efter sex. Men vil flerkoneriet, som Packard mener bliver mode i det 21. århundrede, bringe ordnede, bedre ægteskabsforhold?

Hvad siger verdensreligionerne til alt dette?

Ja, Muhamed giver jo lov til fire koner. Men hans samfund er og bliver det mandens tyranniske samfund, Eva Mo-

berg og rødstrømper med hende kæmper imod. Den prostituerede stakkels kvinde skal ifølge Koranen piskes. Jesus forkaster hende ikke.

Buddhismen og hinduismen er dybest set asketiske religioner, også kristendommen. Tænk om Søren Kierkegaard skulle have ret: Hele den seksuelle forvirring skyldes intet andet end den synd, den skyld, det er umoderne og forbudt at tale om, for slig tale skaber neuroser, angst og sindssyge... Ikke sex, men kærligheden skal frigøre eder. Gud lever. Gud er kærlighed, siger Kierkegaards kristendom.

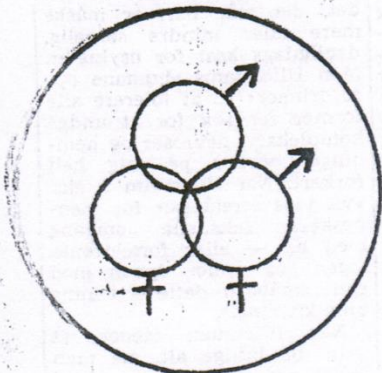
Eller lad os blive på jordens ikke sex, men Eros...

Vi er i virkeligheden Eros-afsporede stakler, segnet i pølen. Eros græder over sexforvirringen og den sadistiske magt og krigslyst i menneskers junglementalitet.

Seksuelt frigørelse? Ja, se Strindberg, Wedekind, O'Neill. Seksuel forvirring — hvad er det? Svineri. Se Rifbjerg »Brevet til Gerda«, stedet S. 75 med opfordring til Palle Lauring om at tage bukserne af i TV. Resten kan ikke trykkes.

Farvefilmen »La philosophie dans le Boudoir« er en ikke helt dårlig, næsten kunstnerisk fremstilling af den store seksuelle forvirring, der også betingede den verdensberømte Marquis de Sades laster, som er kommet på meningsløs mode. Mod disse er Store Klaus' papireskapader diletantiske drengestreger, der ligner en ballon, af hvilken gassen siver ud.

Ways A Buzi

ATTER I KØBENHAVN !!

DE HVIDE EMBLEMER MED SORT SYMBOL (SOM AFBILDET TIL VENSTRE) ER NU IGEN PÅ DET KØBENHAVNSKE MARKED....

DE FÅS LETTEST VED AT TILSENDE BENNY HAMMERBAK (se adresse side 2) KR 2.50 I FRIMARKER --- MÆRKERNE VIL SÅ BLIVE SENDT HURTIGST MULIGT !

AFTENSKOLEKURSUS I MARXISME.

I de sidste år er der sket en mægtig politisering i det såkaldte ungdomsoprør. Hvad der startede med at være et spontant oprør mod systemet, forældrene, skolen osv., er nu ved at udvikle sig til en stadig mere politisk bevidst venstrefront, som skønt den stadig står splittet på væsentlige punkter, dog er nået til en stadig mere præcis formulering af de grundlæggende samfundsmæssige årsager til den undertrykkelse som det enkelte individ mærker.

Bevidstheden om at al denne undertrykkelse har en samfundsmæssig årsag, og derfor kun kan fjernes gennem en dybtændring i de økonomiske og politiske institutioner, som vort samfund bygger på, bliver mere og mere almindelig. Derfor er det naturligt at mange føler behov for en teori som kan forklare dem de grundlæggende årsager til denne elendighed.

Overalt, hvor oprøret finder sted, er den marxistiske samfundsteori blevet anvendt for at skabe forståelse for de økonomiske love, som det kapitalistiske samfund er styret af. Og endnu vigtigere, for at forstå hvad forskellen er mellem at kurere symptomerne på samfundets sygdom, og at behandle selve denne sygdoms grundlæggende årsager.

Derfor har jeg tænkt mig at oprette et aftenskolekursus til indføring i marxismen i det nye år, forudsat at der melder sig mindst 14 interesserede som er villige til at betale 67.50 kr som KKA kræver pr. elev.

Kurset bliver lagt an for folk uden forhåndskendskab til marxismen, og vil søge at give en bred indføring i dennes 3 bestanddele: Den historiske materialisme, den politiske økonomi og den videnskabelige socialisme. vægten lagt mest på de to første.

Naturligvis skal man ikke regne med at blive specialist i marxisme, eller fuldt at kunne få dækket hele sit behov for viden i disse sager, men kurset vil være en velegnet igangsætter for folk som ønsker selv at studere videre i disse sager.

Jeg tænker mig at gennemgå følgende tekster, som jeg alle selv kan skaffe billigt. Prisen for materialet vil ikke overstige 15. kr.

- Lenin: Marxismens 3 kilder og 3 bestanddele.
- Stalin: Dialektisk og historisk materialisme.
- Marx: Løn, pris og profit. VS-program fra 4 kongres (en marxistisk analyse af det kapitalistiske samfund).

Disse tekster er forholdsvis let tilgængelige, og vil kunne give en bred indføring i marxismens grundlag. Vi kommer altså kun i svag berøring med de mere avancerede problemstillinger som har skabt splittelsen på den danske venstrefløj, såvel som i den kommunistiske verdensbevægelse, fx. mellem Sovjet og Kina.

Hvis du er interesseret i at deltage i seminaret, bør du melde dig hurtigst muligt ved at skrive et brev til mig. Materiale og nærmere oplysninger om seminaret (hvor i København og hvornår) vil blive tilsendt om kort tid.

Seminaret er planlagt til at strække sig over 10 aftener á 3 timer, og jeg tænker mig at starte omkring 1 februar.

ALTSÅ, HVIS DU ER INTERESSERET, SÅ SKRIV TIL MIG NU !

Venlig hilsen

Jakob Munck
Roskildevej 160
2500 Valby

tlf: 713950

oo

VENSTREORIENTEREDE BØSSER

Kend din plads i klassekampen, det afhænger vores frigørelse af. Kom til introduktionsmøde i

Bøssernes
Befrielses
Front

den første mandag i hver måned kl 20 i Aabenraa 33/I.

oo

n-
ti-
tal
us

en
lo-
en,
rd
en
les
len
or-
ale
og
len
er.
ed,
en-

ent

os-
pø-
for-
ske
en-

se
eill.
er
re-
75
au-
af
kes.
hie
kke
risk
tore
også
mie
som
no-
aus'
isne
en
liver

STRE)

esse

Anden del. RADIO FRIT BERLIN...

Dette samfunds tilpasningstvung møder daglig den h. i opfordringen til heteroseksuel adfærd. I denne forbindelse er den heteroseksuelle opfordring kun et overfladesymptom på en trussel, hvis inderste kerne er opfordringerne til god social opførsel og arbejdsmæssig indordning. For i grunden er den nuværende heteroseksuelle form for præstation, aktivitet og følelseskontrol en central katalysator for dispositionen for lønarbejde.

Med et par eksempler fra vores undersøgelse vil vi vise hvor stærk identifikationen med samfundets normer er.

1. eks. På spørgsmålet: Hvilken type mand føler de dem særlig seksuelt tiltrukket af? Svarer 85 %: Af en ganske normalt udseende fyr, på hvem man ikke kan se, at han er h. (Dette svar var ét blandt 9 standard svar). Sammenholder man dette med hvad der gælder for "normale", nemlig at man har et seksuelt ideal, der meget gerne må udstråle at det disponerer over seksualitet, ligger det lige for at slutte at de adspurgte ikke har svaret "uskyldigt" på spørgsmålet, men har tilføjet eller indtænkt et "offentligheds-kriterium" (det at blive set med nogen), og hermed bliver valget af den normale intetsigende type forståeligt, idet ingen vil gætte på at han er h. - og således heller ikke slutte noget sådant om hans ledsager. Bag denne associationskæde ligger en angst for ikke at kunne spille den heteroseksuelle rolle godt nok. Denne tvivl gøres dog ikke bevidst, men projiceres over i den anden, partneren.

2. eks. Det blev tidligere nævnt at den h. subkultur overtager bestemte adfærdimperativer fra samfundet og videregiver dem til medlemmerne. Undertiden er normalitetskravet fordoblet, hvilket bl.a. kommer til udtryk i de hs. forhold til de såkaldte "tanter".

På spørgsmålet om hvad man mente om disse særligt kvindagtige h. fik man 80 % total afvisning af fænomenet. Visse arter af denne afvisning udviser en 100 % identifikation med den heteroseksuelle agresor (eks: "De skulle aflives").

Det hyppigste svar var dog, at tanterne skadede de hs. anseelse i offentligheden.

Bragt på en fællesnævner, så lærde h. samme indstilling til tanterne som de heteroseksuelle til de h. De heteroseksuelle, især de såkaldt normale mænd, genopretter ved grænsedragningen mellem sig og de h. deres truede identitet som mand. Selvom denne identitet ofte kun er resultatet af en frigid adfærd og selvom den frembringer en noget anløbet facade, kan de h. skabe sig en lignende ved at deres h.-had kastes over på tanterne. For i de heteroseksuelles øjne er enhver h. potentielt en tante, og det ved enhver h. Tilbage bliver den fatale situation at had tanterne og bede den øvrige verden om godt vejr. Men det lykkes ikke nogen h. helt at glemme, at han ved at ofre tanterne ofrer sin egen hs.

Alle hidtige undersøgelser af h. er nær ved at antage at der findes en særlig høj affinitet mellem hs. og middelklassen. Af visse forfattere er denne vurdering endog blevet fortøttet til den plumpe hypotese, at middelstandsopdragelsen skulle disponere særlig stærkt for udviklingen af hs. Det kan der med sikkerhed ikke være nogen som helst tale om. Denne tese udspringer ganske simpelt af det hidtidige undersøgelsesmateriale og af de forvrængninger der kan udledes af det. Når man bygger emperiske undersøgelser over hs. på hvem der abonnerer på middelstandshomofile huspostiller og på psykiaternes kartoteksæsker, så må man ikke blive forundret, når pludselig alle h. stammer fra middelstanden.

Faktisk viser forbindelsen sig at være noget anderledes: De h. drives p.gr.a. deres hs. ind i bestemte funktionerhverv og ind i en ekstrem variant af moderne middelklasseideologi og kultur. Nogle belæg: Vore adspurgtes fædre er for 33 % vedkommende ufaglærte arbejdere, specialarbejdere eller meget lave funktionærer. 50 4 af fædrene har kun gået i folkeskole, andre 15 % har taget

realeksamen. Højst sandsynligt kan man sige, at de h. i vores undersøgelse for 50 %'s vedkommende kommer fra underklasse-familier. Sammenholder man dette med de h.'s nuværende erhverv, konstaterer man en umådelig faglig og social opstigningsbevægelse, der formentlig ikke har sin lige i nogen anden befolkningsgruppe. Vi har fulgt denne sociale opstigning tilbage til karrierens begyndelse ved at udarbejde erhvervsbiografier. Her-ved er der fremkommet en kollektiv erhvervsbiografi, hvis mest fremtrædende karakteristikum er en trang ind i ét bestemt økonomisk lag og i en kulturideologi der svarer nøje hertil. Noget overtegnet kunne man sige, at de h. samler sig omkring den økonomiske cirkulationsfront, altså der, hvor varer omsættes og afsættes, hvor varer og mennesker kommer i bevægelse.

Indenfor den kapitalistiske organisation af industriarbejdet, hvis præstations- og tilpasningsnormer er udstyret med en skjult terroristisk heteroseksuel symbolik, er det på forhånd umuligt at danne sig bare et minimum af h. selvfølelse. Det kan for den h. blive et spørgsmål om simpel sjælelig overlevelse at komme ud af umiddelbare - industrielle - produktion og i det mindste avancere til almindelig funktionær, med den pris i form af finansielle tab og stillingsskift (erhvervsskift) dette illusoriske avancement nu også må være forbundet med. Hvis en h. allerede er integreret i subkulturen i kraft af det middelstandsarbejds, den som omtalt rummer, og som er gennemsyret af højborgerlige pletter, den vej der gør overtagelsen af specielle varianter i funktionærverdenen mulig.

Det er indenfor rammerne af denne udsendelse ikke muligt, statistisk nøjagtigt at give belæg for denne dobbelte tvang. Vi vil i stedet forsøge skridtvis at gengive nogle milepæle i denne kollektive biografi.

Første skridt: Det er en påfaldende høj procentdel som går i almindelige skoler indtil realtrinet, eller som efter folkeskolen desuden tager en handelsuddannelse. Denne forberedende uddannelse er fremragende egnet til at overtage en mellemfunktion i industriforvaltningen eller

i de offentlige sektorer.

Ganske vist er den 14-15 årige dreng af arbejderfamilie endnu ikke h., men han er intuitivt klar over, at han på en eller anden måde er anderledes, og så anderledes end faderen, og han flygter ud af den industrielle arbejdsverden med dens af vold gennemsyrede præstations- og kommunikationsnormer, der alle orienterer sig mod det heteroseksuelle mandlighedsideal, og han gennemtvinger overfor familien, at han enten får en handelsuddannelse eller en læreplads som funktionær.

Andet skridt: Også på kontoret konfronteres han uophørligt, omend ikke så plump som på fabrikken med heteroseksuelle fordringer. Til mange samtaler, til mange arbejdsprocesser findes et sprogligt og førsprogligt lovkodeks, der symboliserer den heteroseksuelle funktioneren og den heteroseksuelle mandlighedsprimat: Et bilag skal der laves hul i, ligesom en kvinde - ligeledes en traditionel morsomhed - alle mænd ler. Man hamrer ikke løs på en duplikator, man betjener den med følelse, ligesom en kvinde - afdelingsleders stående vits, -der gentages dagligt. Det lykkes alligevel den unge mand at opretholde en facade af heteroseksuel tilpassethed og i 3-4 år at arbejde på dens perfektionering. Den heteroseksuelle facade benytter han, ofte uden at gøre sig det klart, som en anden ham. Nu lærer han - og det stærkere end den heteroseksuelle der skifter mellem arbejde og fritid - så at sige dagligt at skifte ham; om dagen m.h.p. kontoret og om aftenen m.h.p. subkulturen.

Tredje skridt: Men også subkulturen kræver sin pris, dens kulturelle og sociale normer møder ham i form af dens kulturhæroer, som han snart må tilpasse sig, såfremt han da ikke også her vil være den udeforstående. Han må konsumere kultur, skal tit i teatret, til opera og ballet, og må tilmed kunne tale pludrende om det. Her i subkulturen lægges en opførsel for dagen, som om alle altid var på ferie, som var man, ikke kun seksuelt, men også arbejdsmæssigt og finansielt, fuldstændig u-bundne - kort sagt: Alle befinder sig

her på det helt store kultur- og fritidsflip.

Dette gjaldt for den h. subkultur længe før det fik gyldighed for det store samfund, hvor en gigantisk fritidsindustri bemægtigede sig den tid der var arbejdsfri, for dagligt at producere den skønne glans af ferie- eller fritidsstemning, med det formål at der bagefter skal kunne arbejdes så meget mere gnidningsløst under den kapitalistiske produktions betingelser. Og rent faktisk befinder alle sig her på ferie, nemlig på ferie fra arbejdet og selvfornegetelsen: Her er man menneske, her har man lov at være.

Fjerde skridt: Nu er den unge h. uddannet til aktiviteter på cirkulationsfronten, han svarer fuldstændig til den ideelle medarbejder i udenrigstjenesten fordi han bedre end nogen har lært de dyder og indoptaget de lovmæssigheder, der gælder i den økonomiske sfære. For på samme måde som den kapitalistiske organisation af produktionen forlanger bestemte dyder, først og fremmest ordentlighed, præcision og villighed til præstere for produktionens skyld, således forlanger også cirkulationssfæren særlige adfærdsmåder. For at bringe et produkt ud til manden behøves der forhandlingsbehændighed, venlighed, villighed til at tilpasse sig, hvad enten det er i detailleddene eller som salespromotor i en koncern. Kendskabet til produktets beskaffenhed og funktion kommer i anden række - det kan enhver tilægge sig på kort tid. Der forventes 3 dyder af den moderne industrifunktionær: Den første er, altid behændigt at tilpasse sig vekslende situationer og meninger, og at reagere på dem. Det har den h. måttet lære tidligt. Endnu før han overfor sig selv indrømmede at han var h. har han skjult sin hs. for andre og altid sat et venligt ansigt op overfor det heteroseksuelle spil og endog overfor nedsættende bøssevitser. Nu har han indoptaget hele arsenalet af adfærdsmønstre, talemåder og gestus, som det netop står i høj kurs, der hvor stedse skiftende varer eller stedse ens produkter i stadig skiftende indpakninger skal bringes ud til manden.

Den anden dyder altid at være mobil og stå til rådighed for bortkaldelse med hele sin person. Den h. er som skabt til det. På den ene side er han ikke gift og derfor mindre bundet til stedet. På den anden side tvinger de særlige h. omgangsformer i subkulturen - og evt. også hans driftssammensætning - ham til hyppige partnerskift. En virksomhed, som er meget forbundet med rejser ligger lige for.

Den tredje dyd er altid at opføre sig som om det man arbejder med intet har med arbejde at gøre, som bestod hele verden af fritid og konsum. I den h. subkultur hersker der en næsten tvangs-betonet fritidsbevidsthed. Det er dette bedrag om nydelse, leg og frihed, der holder subkulturen sammen og som den atter sætter op overfor tvangen til arbejde og det heteroseksuelle liv, og netop derfor må den h., i subkulturen agere, som var han altid på ferie, som bestod hele hans liv af fritid, uafhængighed og vellevned. Det er det der gør h. så velegnet til at overtage erhversmæssige opgaver som kun de kan opfylde som lader sig forblænde af denne glans, hvad enten det er konsulenter, produktionsmanagere, salgsingeniører, butikks- eller varehusekspedienter, stewarder eller funktionærer i rejsebureauet.

Der kan ikke være tale om samfundsmæssig utilpassethed, i hvert fald ikke anvendt i den forstand dette begreb almindeligvis forstås og plejer at blive anvendt mod de h. Den h. som vi netop har tegnet ham i forgrovet, steriliseret udgave, er ekstremt godt tilpasset i betydningen af samfundsmæssig normalitet. Han funktionerer. Prisen for denne funktioneren er der ingen der spørger den h. - lige så lidt som den heteroseksuelle - om. Kun er det givet, at den pris er højere som han skal betale. Men at man ikke spørger om den pris tilpasningen koster, det hører netop med til begrebet tilpasning.

Hvor høj denne pris er, der betales for den daglige forstillen sig, som efterhånden er blevet ubevidst, og

TILLÆG

Hvor høj denne pris er, der betales for den daglige forstillen sig, som efterhånden er blevet ubevidst, og hvilke resultater i henseende til blind indforståethed med den givne sociale realitet dette resulterer i, kan vi til slut demonstrere med et meget enkelt empirisk resultat fra vores undersøgelse:

3/4 angav at være tilfreds med klimaet på deres arbejdsplads. Men for halvdel af de udspurgtes vedkommende ved ikke en eneste kollega noget om deres hs. Hvor velbegrundet og tit endog livsnødvendig denne fortielse end måtte være - stillet over for det seksualiserende, og netop anti-homoseksualiserende klima på kontorer, i virksomheder, agenturer og varehuse - så er den dog af den grund langt fra plausibel, hvorfor

den vedvarende maskering af ens egne behov og selvfølelse skal opfattes som "godt arbejdsklima". Det er denne blinde identifikation vi betegner som tilpasning. Den tvang som arbejdssfæren er udstyret med driver de h. ind i en tilsyneladende normalitet. Denne tvang til normalitet, og den deraf følgende tilsyneladende udsoning med sin egen driftsstruktur er det vi kalder sygelig og unormal, ligemeget om disse forhold optræder hos heteroseksuelle eller hos homoseksuelle...

Martin Dannecker

Reimut Reiche

INTERNATIONAL JOURNALISTGRUPPE - 73

Et internationalt journalistkollektiv organiseres nu. Interesserede kan henvende sig til Benny Hammerbak, Amagerbrogade 134, 2300 kbhvn. S. tlf: 581322.

Tanken er, at ca. 20 personer, interesserede i journalistik, danner 3 kollektiver; et i Danmark, et i Asien og et i Mellemerika. De skulle så ko-ordinere deres arbejde. Pernille og jeg har opholdt os i Jetavana i 2 1/2 år. Når I læser dette er vi på vej øst, sandsynligvis i Taskent. Det er meningen, at vi vil dække nogle begivenheder i Kerala i Sydindien. Det er den stat i Indien, hvor der hersker den største politiske bevidsthed, og hvor en kommunistisk regering har været i krig med centralregeringen da den forsøgte juridisk og praktisk at begrænse hvor meget jord en enkelt person kan eje. CPI (Communist Party of India) er det bedst organiserede og mest aktive parti i Indien.

Når vi komme tilbage om et halvt år, vil vi gerne være med til at starte et nyt kollektiv sammen med folk der vil skrive, eller på anden måde støtte den globale klassekamp. Kvindefrigørelse, seksualitet, religionsproblematikken

bliver en del af det vi må tage stilling til og sprede og sprede oplysninger om.

De eneste betingelser er, at du vil arbejde for dette mål udadtil, imens vi arbejder henimod fuldt integrerede kollektiver indadtil. Målet i selve kollektivet må have noget at gøre med fællesoveværelser og fællesøkonomi. De af os, som er fuldt optaget af journalistik, må være villige til at bo i kollektiverne de respektive steder af verden. Altså, du bør kort sagt have en vis førstehandsviden.

Noget af det mest centrale der evt. kan skrives om, er den internationale, antikapitalistiske klassekamp, hvor du som journalist netop må gøre alt hvad du kan for at dine læsere bliver klar over imperialismens sammenhæng. Du kan også skrive om hvorvidt religioner har noget at bidrage klassekampen, eller om de altid er reaktionære. Eller om konsekvenserne for masserne ved statens voksende fødselskontrol. Eller om der er muligheder for fuldt integrerede kollektiver i Asien. Og på hvilken måde dette kunne gøre dem mere klassebevidst.

(forts. side 22)...

FRA PÆDOFILIENS OVERDREV

I dyb splittelse med mig selv, nedskriver jeg dette. Hvad ret har jeg til at belejre andre med mine personlige besværligheder? Men der er jo nu andre, der er i en lignende situation, og måske de kan finde noget de kan bruge, i min fortvivlede kamp for afklaring. Der er jo mange, der i deres ungdom indsugede en moralopfattelse - direkte eller indirekte fra kristendommen - en moral som knuser deres livslykke. Og dog kan de ikke helt frigøre sig fra den tanke: Måske har denne moralopfattelse ret. I så fald er jeg en afskyelig foreteelse.

Og hvad er jeg? Homofil? I ordets bogstavelige græske betydning ja - og dog? Jeg har været i homofile forsamlinger og har set mange mænd omfavne og kysse hinanden. Til at begynde med var jeg nærmest ubehageligt berørt; nu synes jeg, der er meget kønt og (undskyld ordet) "sødt" over det.

Selv kan jeg ikke være med. Genstand for min betagelse er nemlig drenge - lejlighedsvis også piger. Der er jo dog for den sags skyld kun en lille forskel - selvom der er mange, der råber: "Hurra for den lille forskel".

Jeg er neurotiker til fingerspidserne; hvormange kan undgå at blive det under vore livsbetingelser? Lad så de "sunde", afklarede, dem, der er kommet over neurosernes skær, tage kampen op. I svage øjeblikke er vi tilbøjelige til at kalde afklaringen "synd"; det lærte man os i vor ungdom.

Vi er altså mange, der ikke er egnede

til straks at gå ind i den svære kamp. Der forestår os først en tung og hård indre afklaringsproces.

Hvordan er vi blevet det, vi er? Det er måske forskelligt fra tilfælde til tilfælde. For mit vedkommende var det fire ulykkelige forelskelser i piger, der førte mig til at opdage, at drenge kunne have lige så strålende øjne som piger - og så var min skæbne i hovedsagen fastlagt. I hovedsagen - for der er rester tilbage af det, der konventionelt kaldes det "normale".

Men der forspildte jeg chancen, for K.F.Ü.M og F.D.F. havde jo lært os, at "man rørte ikke ved piger". Og pigerne var ikke så interesseret i dem, der sværmerisk beundrede dem på afstand.

Og nu har jeg omtrent så megen succes med drengene, som jeg i sin tid havde med pigerne. Der er vel et par stykker, som ganske godt kan lide mig (og har praktisk nytte af mig). I sin tid troede jeg, at det ville være mig nok. Men dog er der et ubestemt savn over det hele, ubestemt, men stærkt.

Måske havde jeg vundet stærkere følelser hos nogle drenge, hvis jeg havde været mere pågående og "kontant", måske allerede i min første ungdom hos nogle piger. Og så var drengene muligvis aldrig kommet ind i synsfeltet.

Som landet ligger, påtænker jeg at udvandre til Marokko, et såre problematisk foretagende i min høje alder....

"Spectator"

oooooooooooooooooooo

Har du osse lyst til at mangfoldiggøre nogle oplevelser - hvadenten de er lykkelige - sørgelige - morsomme eller kedelige, eller har du bare lyst til at fortælle lidt om dig selv, da skriv til Fortællespalten. Alle indlæg bliver optaget, og anonymitet er selvfølgelig ingen hindring (blot bladets ansvarshavende kender pågældendes navn)...

Red.

Lidt om landet:

Gambia ligger på den afrikanske vestkyst ca. 10° nordlig midt i Senegal. Landet er meget lille (11.300 km²) det strækker sig 3-400 kilometer ind i landet langs Gambiafloden, men er ikke over 50 km. bredt. Indbyggertallet er på ca. 375.000 heraf er et par tusinde libanesere, englændere m.m. Disse sidder på handel o.s.v. Resten er forskellige stammer af negre. Landet var et af de første hvorfra der foregik slavehandel, og har således kendt til hvide i flere hundrede år. Landet blev i 1965 løstrevet fra Storbritannien og er nu selvstændigt.

Hvad jeg bl.a. kom ud for i landet:

Fra start af får man nogle oplysninger om stedet. Disse var i flere tilfælde fordrejede og løgnagtige. Bl.a. fortalte man at folk skulle passe godt på deres værdigenstande, da de små sorte ikke alle var til at stole på. Jeg smed mit fotografiapparat væk, men det blev igen, og der var ingen der stjal det. Til gengæld var jeg vidne til, at en af de hvide turister stjal penge fra en anden. En anden snød en af gambianerne for 4 kr. (Betyder jo intet for ham, men er en halv dagløn for gambianeren). Kriminaliteten er stigende, lærer de kun at stjæle af hinanden?

Kvindesag, racisme og hvide go-go piger:

Som feriested byder landet på sol, palmekransede sandstrande og spændende og rare indbyggere. Vi snakkede en dag løst med landets førende kvindesagskvinde, hun fortalte at det var håbløst og vanskeligt at engagere de unge piger. Jeg hørte ikke noget om de homoseksuelles forhold i landet.

På hotellerne var det irriterende at se de ansatte behandle gambianerne mere eller mindre racistisk. Bl.a. slog og hundsede en dansk tjener rundt de gambianske tjenere, selvom disse havde en god skoleuddannelse, men der er intet universitet i landet, så noget af det eneste arbejde færdige studenter

kan få, er netop hotelarbejde. Blandt tjenerne var flere socialistisk bevidste. De var interessante at snakke med, og jeg besøgte et par af dem. De fleste af dem havde havde væggene dækket af billeder med hvide go-go piger. De var meget interesserede i hvide damer (flere af kvindeturisterne kom åbenbart også kun for det samme) Det er vist nok Eldrige Cleaver der engang har udtalt, at den højeste drøm for en sort mand er at komme i seng med en hvid kvind. Jo højere social rang (her racemæssigt) desto højere seksuel værdi. (André faktorer spiller også ind f.eks. virker det jo spændende på det fleste at en seksualpartner er af en anden race). Nogle af de mandlige turister kom af samme grund og prostitutionen er da også stigende.

Omskæring af "både" drenge og piger:

De fleste gambianere er Muhameddanesere. I sympati med drengenes omskæring snitter pigerne (frivilligt?) spidsen af deres clitoris. Dette skulle være meget smertefuldt. Et par mandlige tjenere forklarede at det ikke forhindrede kvindernes orgasme, men det tog længere tid for dem at få den. Bruger mændene dette til at undertrykke kvinderne seksuelt? Skikken med at fjerne clitoris helt skulle forøvrigt eksistere et eller andet sted i Afrika. Oh rædsel! Dette rygtedes blandt turister, men som en historie om, at gambianerne fjernede hele clitoris ("se så vilde er de"). Jeg blev ikke klar over hvor frit seksuallivet var i landet. Men at der sker en udvikling, især i hovedstaden Bathurst, og specielt hos overklassen og de uddannede, er givet. Flerkoneri eksisterer, forøvrigt til stor moro for turisterne, men er vist på tilbagegang.

Claus Arrestrup

(forkortet af red.).

ps: i næste nummer vil jeg prøve at forklare, hvordan landet nærmest er ved at blive en skandinavisk koloni.

Vi spiller allesammen roller! Vi bærer alle masker og lader os manipulere med som marionetdukker af dem, som trækker i vore snore og lægger replikkerne i munden på os; dvs. "vi mere bevidste gør det aldrig". Næsten aldrig. Men når vi gør det, er det helt rimeligt, at dette blad bringer en anmeldelse og kritik af spillet og aktørerne i det man kalder "Livets Teater". Derfor følgerde:

For nogle måneder spillede jeg med udi en scene af Ludvig Holbergs "Den Vægelsindede". Den scene hvori Henrik og magisteren prøver at stille en diagnose på den vægelsindede Lukretia. Henrik mener, at der udi Lukretia bor mindst tyve sjæle og sindelag, som skiftes til at regere; magisteren mener, at disse er materialiserede i vædskerne. "Det er vædskerne, Henrik", siger magisteren. Og med sit akademiske hovmod forlader han nu knejsende scenen med afgangsreplikken: "Skade at du ikke har læst, Henrik." Og Henrik bliver ladt ene tilbage.

Men lakajen får til gengæld publikums sympati og applaus. Selvom jeg og Holberg hurtigt kan blive enige om, at det er trist at lakajer og tyende ikke har tid og mulighed til at læse mere.

Ja, sådan lader Holberg magisteren og Henrik tale forbi hinanden - "goddag mand". Har en af dem ret? Har ingen af dem ret? Eller ligger sandheden et sted imellem? Vi ved det ikke.

Hvem er nu Lukretia? Hele folket har vel en rem af hendes hud, både hoben og det enkelte individ - så er hun lystig, så er hun gnaven - så nærig, så ødsel. Beregnende, ydmyg, fræk. Hun går ud i regnen i sit stadstøj og lader sig bære i portechaise i bagende solskin. Hun sender Henrik ud efter hvedebrød, og da han kommer tilbage med det, vil hun have chokolade. Ligegyldigt i hvilket lune en aktør venter at finde hende, er hun i et andet. Hun er hele tiden i vejen for sit eget og andres vel.

En aften jeg havde været til fest og var dødtræt på vej hjem, mødte jeg en belæst mand i natbussen; han havde væ-

ret til et udmærkede politisk møde udenbys, og så spillede vi scenen med magisteren og Henrik. Den belæste spillede naturligvis magisterens rolle. Vi talte om folk. Folket har det ikke godt; det var vi enige om. Det daglige arbejder ikke nogen særlig velsignelse - fester er ikke særlig festlige, fornøjelse er ikke særlig fornøjelig og politiske møder er stort set en march på stedet. Folket, ja, folket det vil dit og det vil dat, og så vil det ikke alligevel. Og så ved det overhovedet ikke, hvad det vil. Men det er utroligt hvad folk er parat til at gøre for et skulderklap. Bare for prestige; og hvad er folk ikke parate til at gøre bare for udsigten til at vinde lidt materielt. Kort sagt: De væsentligste drivkrafter i folk er midsundelse og begærlighed.

Men kan vi gøre noget for folket? Og en smule for vores egen skyld, for vi er jo også folket. Vi er jo endda centrumsfiguren i vores egen tankegang. Det spørgsmål har Holberg ikke berørt. Jeg antager at han har betragtet det som nytteløst og håbløst. Men for os med revolutionært sindelag er trivsel jo spørgsmålenes spørgsmål.

Nu mente min magister at man i så stor udstrækning som mulig må engagere sig i venstredrejede politiske partier, og tilegne sig betydeligt mere teoretisk stof. Men jeg mente at problemerne derforuden må angribes fra mange flere forskellige sider, og at det også er meget vigtigt at finde og realisere alternative livsformer, både individuelt og kollektivt naturligvis, og at vi i øvrigt kunne tage disse og lignende spørgsmål op engang når vi ikke begge var ved at trimle om af træthed -- og tænk, så sagde magisteren: "Skade at du ikke har læst, Henning, godnat!"

Siden traf jeg en ven som havde talt med den belæste mand. Denne havde refereret til hans og min samtale og sagt, at han aldrig havde talt med nogen så latterlig og alment uvidende i lange tider som jeg. Ja, man skal høre meget før ørerne falder af.

(forts. næste side).

I Holbergs komedie anholder magisteren forevrigt om Lukretias hånd og hjerte, og hun giver ham sit ja, for den dag er hun i sit bedste lune. Siden tømmer hun sin natpote i hovedet på ham. Den dag er hun i det lune, det er vadskerne.

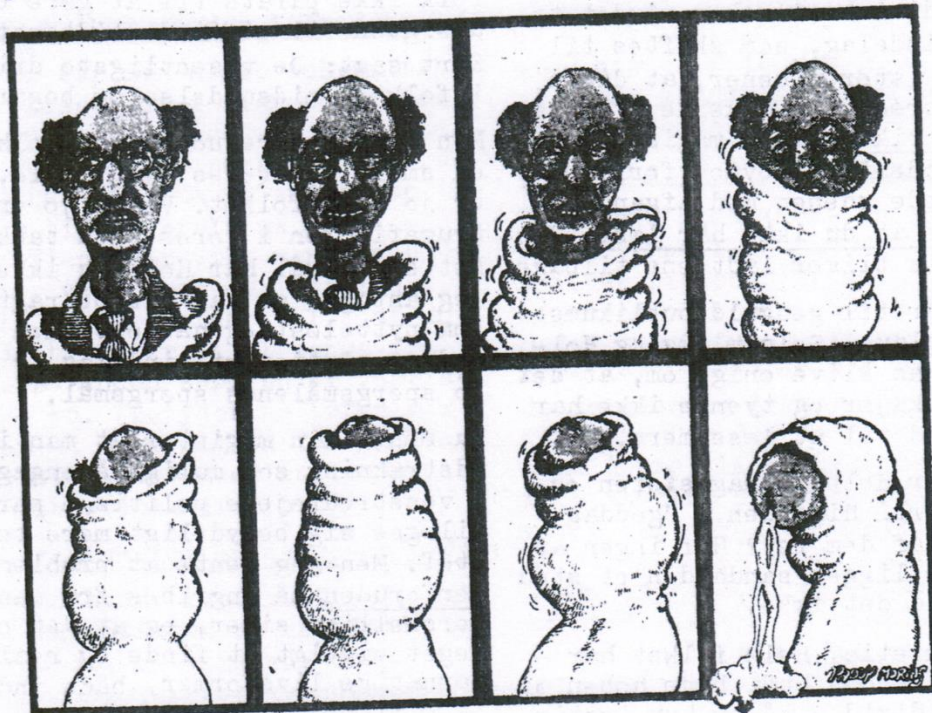
Nogle gymnasiaster bad mig engang om lidt inspiration og et par ideer til en skolerevy. Disse fraknenter randt mig da i pennen:

Det er ikke det om man har læst, det er måden altså man har læst på, hvis man bare læser på og ikke kan forstå så er man jo som er man blæst.

Det er ikke det om man er blæst, det er måden altså man er blæst på, når man er som læste stykker kloge ord på krykker så er man faktisk som et bæst.

Det er ikke det om man er bæst, det er måden altså man er bæst på, siger kagekone pladder dumt og slimet sladder, hvor er så den røde tråd?

Henning Knudsen.

DER KOM ET BREV:

Venstreorienterede bøsser! I behøver ingen befrielse og I bliver ikke frigjorte ved at deltage i "befrielses (besættelses) møder". I vore dage, hvor homoseksualitet er anerkendt, kan I frit være jeres følelser og levevis bekendt. I en verden, hvor der er hungersnød, er homoseksualitet en gave til de heteroseksuelle, og det giver pigerne imellem jer en sikkerhed mod uønsket svangerskab, som p-pilleødere misunder jer. Og vil jeres piger have børn, kan

de lade sig inseminere med sæd fra ældre sunde mænd, hvis livsforløb de har kunnet følge, således at de har maksimal sandsynlighed for at genfinde ønskede egenskaber hos deres børn. Arv spiller en stor rolle.

Med venlig hilsen

A. Mortensen
Eskildstrup - 4683 Rønnede
Tlf. (03) 82 53 05

Vi må aldrig droppe den permanente seksuelle revolution til fordel for den øvrige venstrefløj. Vi må hellere udvikle en teoretisk/praktisk bevægelse til arbejdernes politiske-økonomiske magtovertagelse og integrere den i den uophørlige seksuelle frigørelse for alle.

Hele samfundshierakiet hviler på to fastlåsedede grundpiller: Den økonomiske og den seksuelle.

Hvis vi revolutionære udelukkende koncentrerer os om den økonomiske retfærdighed i samfundet, eller rettere manglen på den, som de gør i Sovjet, DKP, VS o.lign., ville der gå knap 100 år før en vis kønsligeret i kernefamilien kunne ses.

Denne konklusion er baseret på en statistik over danske kernefamilier, om i hvor høj grad manden deltager i husarbejdet på lige fod med kvinden og i hvor høj grad hun får lige så stor indflydelse på husets økonomi, når hun bliver heltidsbeskæftiget.

Følgende tabel er lånt fra "Beslutningsprocesserne" red. af Reinhard Lund.

TABEL 1: Andelen af familier med forskellig beslutningsstruktur inden for familiens økonomi fordelt på hustruens beskæftigelsesstatus i 1965.

Beslutningsstruktur:	Fælles beslutninger
Hjemmearbejdende	42 %
Heltidsudarbejdende	54 %
Antal personer	830

Ifølge statistikken stiger en kvindes medbestemmelse med 12 % i husets forvaltning af økonomien, når hun bliver heltidsbeskæftiget. Hvis alle kvinder blev tvunget til heltidsbeskæftigelse og hvis denne stigning i medindflydelse fortsatte med hver ny generation, så ville der gå knapt 100 år, før vi havde opnået fællesbeslutninger mellem mand

og kvinde i familien.

Det ser imidlertid meget værre ud med statistikkerne over mandens deltagelse, eller rettere mangel derpå, i husarbejdet. Når kvinden tager heltidsjob stiger mandens deltagelse, for slet ikke at tale om lige deltagelse, med kun 1,3 % i husholdningen! Hun kommer altså til at arbejde mellem 10 og 16 timer daglig, imens han sandsynligvis slipper med 7 eller 8 timer daglig!

Hvis vi laver det samme regnestykke som ovenfor finder vi, at der vil gå ca. 1875 år før kvinden opnår en lige fordeling af arbejdet med sin sløve mand!

Følgende tabel er ligeledes fra "Beslutningsprocesserne".

TABEL 2: Mandens gennemsnitlige deltagelse i husholdningen fordelt efter hustruens beskæftigelsesstatus i 1965.

	Hjemme- arb.	Heltids- udearb.
Indeks for mandens deltagelse i husholdn.	0,5 %	1,8 %
Antal pers.	1373	411

I rødstrømpernes pjese "Kvinder i Sovjet og Kina" står, at kvinderne ikke er kommet en tøddel nærmere kønnenes ligestilling i familien. Den russiske revolution blev gennemført for 55 år siden, og hvis vi overfører vores lille talleg til sovjetforholdene og trækker de 55 år siden den eksklusive politisk-økonomiske revolutions indføring i 1917 fra de 1875 år der er nødvendige til indføring af kønnenes ligestilling hvis man kun beskæftiger sig med økonomi, ja, så vil vi lægge 1917 og 1820 sammen og se, at russerne vil opnå en fuldstændig ligestilling mellem kønnene i år 3737!

Jeg erkender fuldt ud, at denne stati-

stikleg ikke har noget at gøre med videnskab, men alligevel tror jeg, at man her kan få en anelse om det vanvittige i at tro, at man kan opnå kønnenes ligestilling udelukkende ved at koncentrere sig om den politisk-økonomiske revolution!

I stedet for at lave en retfærdig økonomisk revolution ALENE, ville det være mere meningsfyldt, hvis vi gennemførte denne revolution ud fra seksualfremgørende kollektivbaser bestående af fabriksarbejdere o.lign. Disse seksual- og økonomipolitiske kollektiver ville kæm-

pe på to fronter: Den ene front in-ternt omkring den personlige seksualproblematik og den anden bestående af arbejdende brødre og søstre mod kapitalen. I en sådan kampkonstellation vil det ikke være svært at ofre sig selv, vi ville simpelthen ikke drømme om at gøre andet end at forsvare vore brødre og søstre. Med en langtidsstrategi, tålmod og vilje, ville denne krig og denne konstellation ikke slå fejl!

Peter Schmidt.

--- ALMINDELIG STRUKTUR FOR POLITISK ARBEJDENDE GRUPPER

De mest aktive indenfor BBF bør indkaldes til stiftende generalforsamling. Før indkaldelsen skal denne aktivgruppe udarbejde et oplæg til love for den kommende forening. Oplægget skal være så gennemarbejdet, at det ved generalforsamlingen kan vedtages med de få ændringer, som de indkaldte til generalforsamlingen nu måtte ønske. Det vil med andre ord sige, at aktivgruppens arbejde på lovgivningsområdet består i, klart at formulere de generelle love, hvorom der ikke bør herske tvivl.

Efter samme fremgangsmåde skal arbejdsgruppen udarbejde et arbejdsprogram for en nærmere fastsat periode.

På selve generalforsamlingen færdigarbejdes lovene og arbejdsprogrammet. Man vælger derefter en bestyrelse, der skal være ansvarlig for udførelsen af det vedtagne arbejdsprogram.

Hvorfor ikke den hidtidige "anarkistiske" (løse) struktur:

Når man som BBF udråber sig som venstreorienteret forkæmper for klassekampen, revolutionært, socialistisk osv., må man være klar over, at der for de brede lag i befolkningen (de der læser BT og Ekstrabladet) ikke er forskel på BBF og andre grupper der benytter disse terminologier. (f.eks. DKP og VS). DKP og VS arbejder ud fra den marxistiske videnskabelige teori om samfundet. Denne er en meget omfattende samfundsana-

lyse som første gang fik sin afgørende betydning for 50 år siden, da Lenin efter mange års grundige studier af Marxs' teorier formåede at omsætte teorien til praksis - en praksis der betød verdenshistoriens første socialistiske revolution. Idag har 1/3 af verden haft en socialistisk revolution. Alle disse socialistiske samfundsomvæltninger er sket på et marxistisk, leninistisk grundlag. Ingen på et anarkistisk.

Hvad vil det sige at BBF er opportunistisk:

Det er indlysende at borgerskabet i den resterende del af verden (den kapitalistiske verden) er foruroliget over den drejning verdenshistorien har taget de sidste 50 år. De vil prøve at standse denne udvikling. EN af de måder hvorpå de kan gøre det, er ved at nedbryde befolkningens tillid til samfundsvidenskaben (nedbryde videnskabens autoritet). Borgerskabets presse vil gerne skrive om Sex-pols og BBFs forståelse af socialismen. De skriver gerne at kapitalister knepper kærlighedsløst, om bollefred i Vietnam og om uforståelige, men samfundskritiske, nogenaktioner. De er derimod mere forsigtige med at skrive om den virkeliggjorte socialisme, om strejker og demonstrationer.

Når en "politisk arbejdende" gruppe

som BBF ikke har visse faste retningslinier at arbejde efter, bliver den alt for sårbar overfor enkeltpersoners individuelle behov for aktioner af forskellig art. Disse aktioner kan være vigtige for den enkeltes udvikling og frigørelse, men det er meget vigtigt at BBF ikke belaster andre mere bredt arbejdende politiske organisationer ved at benytte marxistisk talemåde i individualistisk sammenhæng. Hvis vi ikke kan adskille de individualistiske behov fra de almene politiske opgaver vil BBF hurtigt blive overrendt af psykiatriske tilfælde som har brug for visse ekstremistiske fraser til at hænge sine kløvede sind på.

Om at lære af andres erfaringer:

Det er forkert at sige, at BBF vil blive lige så arbejdsdygtig som forbundet hvis vi får samme struktur som dette. Alle grupper der har haft et konkret arbejdsprogram, som er gået ud over de rent interne anliggender for gruppen, har haft gavn af en sådan struktur, og har gjort dem levedygtige. Andre grupper, der ikke har taget ved lære af tidligere tiders erfaringer om fornuftig strukturering, disse grupper er nu døde....

Lennart Bjarking
Roskildevej 160
tlf: 713950.

ABONNER PÅ SEKSUALPOLITIK.

Et abonnement på bladet koster for 10 numre: 15 kr.
Støtte og institutionsabonnementer: 50 kr

Undertegnede ønsker et abonnement på Seksualpolitik.

navn:.....

adresse:.....

postnr, by:.....

Beløbet (10 numre, 15 kr) sendes sammen med denne kupon på check eller postanvisning til:

Benny Hammerbak, Amagerbrogade 134,3
2300 kbhvn. S (tlf: (01) 581322).

BEMÆRK: Alle interesserede opfordres til at gå ind i arbejdet omkring Seksualpolitik.

ooooOoooo

side 22

International Journalistgruppe - 73 (fortsat fra side 14)...

Jeg kan nævne nogle af de medier, vi har til vores rådighed: Seksualpolitik, selvfølgelig, KoKoo bladet, Det Ny Samfunds blad, A 70, Information og de øvrige etablerede blade. Vi indrykkede en artikel i Information den 13 november, som hed Religion, Seksualitet og klassekamp. Vi føler selv, at de manglede større klassebevidsthed, så vi vil fremover gøre mere ved den side af sagen. Endvidere har vi begge, Pernille og jeg, skrevet regelmæssigt for Seksualpolitik i ca. 10 måneder...

Peter Schmidt.

OBS!OBS!OBS!

BBF søger lokaler til en café og samlingssted til møder o.lign. Kender du nogle tomme lokaler til en overkommelig leje, da henvend dig en mandag til BBF-fællesmødet i Aabenraa 33,1 kl 20.

HUSK, at en abonnement på Seksualpolitik kun koster 15 kr. (Institutions- og støtteabonnementer: 50 kr)....

Eget tryk, eftertryk med kildeangivelse er tilladt.

Næste nummer er på gaden: 20 februar - 73. Redaktionen slutter: 15 febr.

00000

BIBLIOTEK OG ARKIV
FORBUNDET AF 1949
LANDSFØRENING FOR BISSER OG LESBISKE

PROTEST= AKTION

Som afslutning af et seksuelpolitisk-seminar på Århus universitet med deltagere fra 11 nationer, besluttede vi at lave en aktion mod at homofile ikke må danse sammen.

Vi, en gruppe på 30 delte os og gik ud på to danse-restautioner i århus, hvor vi dansede sammen. Efter at restaurationskongen Knud Nielsen havde tilkaldt krontrøllerer fra samtlige hans restaurationer blev vi hårdt og brutalt smidt ud og flere af os overfaldet og gennemtøvet. Fire af os endte på hospitalet: en svensker med brækket kæbe og håndled, en tysker med brækket kraveben overført til Berlin, og vi to her fra København med adskillige skrammer.

DU ER MED TIL : VED DIN PASSIVE HOLDNING AT VI DISKRIMINERES PÅ DET GROVESTE.

DU ER MED TIL : AT JEG SKAL FORSØMME SKOLEN GRUNDET HOSPITALSOPHOLD, FORDI JEG ER MENNESKE OG HOMOFIL.

ACCEPTERER DU MENNESKER :

DELTA I VORES AKTIONER.

KØB VORES SYMBOL FOR SEKSUEL FRIHED PÅ TVÆRS AF KØNNENE.

SÅDAN ER DET FOR 250.000. MENNESKER I DANMARK:

Artikler i Ekstra Bladet, B.T., Demokraten og Århus stiftstidende. Ekstra Bladet og B.T. onsdag 13-9
De to andre tirsdag 12 - 9.

ERIK L-KLASSEN
BØSSERNES BEFRIELSESFRONT.
Hver mandag kl. 20.00.
Åbenrå 33.